

ΣΤΕ 1116/2019 [ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΆΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΚΤΗΡΙΟ ΠΡΟΫΦΙΣΤΑΜΕΝΟ ΤΟΥ 1955]

Περίληψη

- Ειδικώς, τα ανεγερθέντα προ της ισχύος του β.δ. της 9.8.1955 κτήρια ή τμήματά τους, θεωρούνται νομίμως υφιστάμενα για μόνο το λόγο ότι προϋφίστανται του έτους 1955 και δεν έχουν εν τω μεταξύ κατεδαφισθεί ή κριθεί αυθαίρετα. Δεν απαιτείται δε πλέον, υπό το καθεστώς της νεώτερης διάταξης, η συνδρομή των προϋποθέσεων των προηγούμενων αντίστοιχων διατάξεων, οι οποίες αντικαταστάθηκαν γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Η ρύθμιση αυτή, αφορώσα σε κτίσματα που έχουν ανεγερθεί πριν από εξήντα ή και περισσότερα έτη χωρίς, μέχρι τώρα, να έχουν χαρακτηρισθεί, κατά την εκάστοτε ισχύουσα διοικητική διαδικασία, ως αυθαίρετα με τις εντεύθεν συνέπειες, δεν παραβιάζει καμία συνταγματική διάταξη. Είναι δε άλλο το ζήτημα της τυχόν ήδη υπαγωγής αυθαιρέτων κατασκευών στο σύστημα των νόμων 1337/1983 και 4178/2013. Το ζήτημα αυτό διέπεται από τις λοιπές, διαζευκτικά τιθέμενες, ρυθμίσεις της ίδιας διάταξης, που αναφέρονται ειδικά, χωρίς χρονικά όρια, στα εν λόγω συστήματα και τις προϋποθέσεις που τα διέπουν. Δεν μπορεί δε, πάντως, υπό το καθεστώς ισχύος της νεώτερης αυτής διάταξης, να τεθεί το πρώτο ζήτημα χαρακτηρισμού συγκεκριμένων κατασκευών, που έχουν ανεγερθεί προ του έτους 1955, ως αυθαιρέτων.

Με την εκκαλουμένη απόφαση απορρίφθηκε ο λόγος ακύρωσης ότι το κτήριο πρέπει να θεωρηθεί ως νομίμως υφιστάμενο σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν.Ο.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014. Ο λόγος αυτός απορρίφθηκε με τη σκέψη ότι ακόμη και αν ήθελε να γίνει δεκτό ότι είναι συνταγματικώς ανεκτή η διάταξη του άρθρου 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014, με την οποία χωρίς καμιά άλλη προϋπόθεση και χωρίς κανένα όρο θεωρούνται ως νομίμως υφιστάμενα τα προϋφιστάμενα του β.δ. της 9.8.1955 κτήρια, η εν λόγω διάταξη δεν αφορά στη χορήγηση οικοδομικής άδειας στα κτήρια αυτά, αλλά απλώς στη νομιμοποίηση αυτών και στην εξαίρεση τους από την κατεδάφιση.

Ως προς το ζήτημα αυτό, δηλαδή ότι το κτήριο έπρεπε να θεωρηθεί νομίμως υφιστάμενο σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, προβάλλουν οι εκκαλούσες τον ισχυρισμό ότι δεν υφίσταται νομολογία του Δικαστηρίου. Ο προβαλλόμενος λόγος πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού, δεδομένου ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί του ζητήματος αυτού. Περαιτέρω δε είναι και βασιμος.

Και τούτο διότι, το κτήριο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, προϋπήρχε

του β.δ. της 9.8.1955 και, ως εκ τούτου, τα επίμαχα τμήματά του θεωρούνται σύμφωνα με την εφαρμοστέα διάταξη του άρθρου 23 παρ. 1 του Ν.Ο.Κ, όπως ισχύει νομίμως υφιστάμενα, με αποτέλεσμα η αλλαγή χρήσης τους σε εκπαιδευτήριο, η οποία εγκρίθηκε με την ανακληθείσα πράξη, να είναι, κατ' αρχήν, επιτρεπτή.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Αν. Σκούφαλος

ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

2. Επειδή, με την έφεση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της Α1/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση ακύρωσης των εκκαλουσών κατά της 3484/9.7.2015 πράξης του Τμήματος Αδειών και Ελέγχου Δόμησης της Διεύθυνσης Πολεοδομικού – Κυκλοφοριακού Σχεδιασμού και Ελέγχου Δόμησης του Δήμου Πατρέων. Με την πράξη αυτή ανακλήθηκε η 9820/24.8.2000 πράξη αναθεώρησης της 1229/1990 άδειας οικοδομής.

3. Επειδή, νομίμως χωρεί η συζήτηση παρά την απουσία της εφεσίβλητης εταιρείας εφόσον, όπως προκύπτει από το ευρισκόμενο στο φάκελο αποδεικτικό επίδοσης Επιμελητή των Διοικητικών Δικαστηρίων, με ημερομηνία 30.3.2017, αντίγραφα της από 23.3.2017 πράξης του Προέδρου του Ε΄ Τμήματος περί ορισμού δικασίμου και εισηγητή και του δικογράφου της έφεσης επιδόθηκαν νομίμως στη νόμιμη εκπρόσωπό της.

4. Επειδή, στην περ. δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 23, με τον τίτλο «Υφιστάμενα κτίρια», του ν. 4067/2012 (Νέος Οικοδομικός Κανονισμός, Ν.Ο.Κ., Α΄ 79, διόρθωση σφαλμάτων Α΄ 99) οριζόταν ότι: «Κτίριο ή τμήμα αυτού θεωρείται νομίμως υφιστάμενο: α) αν έχει ανεγερθεί με νόμιμη άδεια ή αναθεώρηση και σύμφωνα με τους όρους αυτής, β) ... γ) ... δ) αν προϋφίσταται του βασιλικού διατάγματος της 9.8.1955 ή εξαιρέθηκε με τις διατάξεις του ν. 1337/1983 και μόνο για το τμήμα που δεν αντίκειται είτε στις ισχύουσες διατάξεις είτε σε εκείνες που ίσχυαν κατά το χρόνο κατασκευής του εάν αυτές είναι ευνοϊκότερες, ε) ... στ) ... ». Αντίστοιχη διάταξη, ως προς τα προϋφιστάμενα του β.δ. της 9.8.1955 κτήρια, είχε συμπεριληφθεί και στο άρθρο 23 παρ. 1 περ. α΄ του ν. 1577/1985 (Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός, Γ.Ο.Κ., Α΄ 210), όπως η περ. α΄ είχε αντικατασταθεί με την παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2831/2000 (Α΄ 140) και ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της ανακληθείσης 9820/24.8.2000 πράξης αναθεώρησης. Κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβληθείσης ενώπιον του δικάσαντος δικαστηρίου ανακλητικής 3484/9.7.2015 πράξης, η διάταξη της περ. δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν.Ο.Κ. είχε αντικατασταθεί, με το άρθρο 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014 (Α΄ 94), ως εξής: «Κτίριο ή τμήμα αυτού θεωρείται νομίμως υφιστάμενο: α) αν έχει ανεγερθεί με νόμιμη άδεια ή αναθεώρηση και σύμφωνα με τους όρους αυτής, β) ... γ) ... δ) αν προϋφίσταται του βασιλικού διατάγματος της 9.8.1955 ή

εξαιρέθηκε με τις διατάξεις του ν. 1337/1983 ή εξαιρέθηκε οριστικά σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4178/2013». Κατά τον ρητό ορισμό της τελευταίας αυτής, και μόνως ισχύουσας, διάταξης, όσον αφορά, ειδικώς, τα ανεγερθέντα προ της ισχύος του β. δ. της 9.8.1955 κτήρια ή τμήματά τους, αυτά θεωρούνται νομίμως υφιστάμενα για μόνο το λόγο ότι προϋφίστανται του έτους 1955 και δεν έχουν εν τω μεταξύ κατεδαφισθεί ή κριθεί αυθαίρετα. Δεν απαιτείται δε πλέον, υπό το καθεστώς της νεότερης αυτής διάταξης, η συνδρομή των προϋποθέσεων των προηγούμενων αντίστοιχων διατάξεων, οι οποίες αντικαταστάθηκαν γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Η ρύθμιση αυτή, αφορώσα σε κτίσματα που έχουν ανεγερθεί πριν από εξήντα ή και περισσότερα έτη χωρίς, μέχρι τώρα, να έχουν χαρακτηριστεί, κατά την εκάστοτε ισχύουσα διοικητική διαδικασία, ως αυθαίρετα με τις εντεύθεν συνέπειες, δεν παραβιάζει καμία συνταγματική διάταξη. Είναι δε άλλο το ζήτημα της τυχόν ήδη υπαγωγής αυθαιρέτων κατασκευών στο σύστημα των νόμων 1337/1983 και 4178/2013. Το ζήτημα αυτό διέπεται από τις λοιπές, διαζευκτικά τιθέμενες, ρυθμίσεις της ίδιας διάταξης, που αναφέρονται ειδικά, χωρίς χρονικά όρια, στα εν λόγω συστήματα και τις προϋποθέσεις που τα διέπουν. Δεν μπορεί δε, πάντως, υπό το καθεστώς ισχύος της νεότερης αυτής διάταξης, να τεθεί το πρώτον ζήτημα χαρακτηρισμού συγκεκριμένων κατασκευών, που έχουν ανεγερθεί προ του έτους 1955, ως αυθαιρέτων. Μειοψήφησε ο Πάρεδρος Α. Σκούφαλος, ο οποίος διατύπωσε την ακόλουθη γνώμη: Η διάταξη αυτή, με την οποία τα προϋφιστάμενα του β.δ. της 9.8.1955 κτήρια ή τμήματα αυτών θεωρούνται αδιακρίτως ως νομίμως υφιστάμενα, προϋποθέτει, πάντως, ότι τυχόν παραβάσεις που διαπιστώνονται κατά την ανέγερσή τους συνιστούν αυθαιρεσίες δυνάμενες να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του ν. 4178/2013 «Αντιμετώπιση της Αυθαίρετης Δόμησης - Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο και άλλες διατάξεις» (Α' 174)», όπως ισχύει. Συνεπώς, εφόσον διαπιστώνονται από την αρμόδια πολεοδομική αρχή αυθαίρετες κατασκευές ή χρήσεις σε προϋφιστάμενο του β.δ. της 9.8.1955 κτήριο ή τμήμα αυτού, οι οποίες, όμως, εμπίπτουν, κατά την αιτιολογημένη κρίση της Διοίκησης, στις κατηγορίες αυθαιρεσιών που δύνανται να ρυθμιστούν με τις διατάξεις του ν. 4178/2013, το κτήριο ή το τμήμα του θεωρείται ως νομίμως υφιστάμενο με όλες τις εντεύθεν συνέπειες, χωρίς να απαιτείται να τηρηθεί η σχετική διαδικασία υπαγωγής από τον ενδιαφερόμενο. Ουδόλως, πάντως, αποκλείεται η παράλληλη τήρηση της εν λόγω διαδικασίας από τον τυχόν θιγόμενο. Η ερμηνεία αυτή εναρμονίζει το καθεστώς νομιμότητας των προϋφιστάμενων του β.δ. της 9.8.1955 κτηρίων ή τμημάτων αυτών με το κριθέν ως συνταγματικό καθεστώς του ν. 4178/2013 για την αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης (βλ. Σ.τ.Ε. 1858/2015 Ολομ.). Για το λόγο αυτό, άλλωστε, με την ίδια διάταξη του άρθρου 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014 τροποποιήθηκαν οι προϋποθέσεις νομιμότητας των προϋφιστάμενων του β.δ. της 9.8.1955 κτηρίων ή τμημάτων αυτών και, ταυτοχρόνως, διευρύνθηκαν οι περιπτώσεις των θεωρούμενων ως νομίμως υφισταμένων κτηρίων ή τμημάτων αυτών με την συμπερίληψη σε αυτές και εκείνων που εξαιρέθηκαν οριστικά από την κατεδάφιση σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4178/2013. Αντίθετη ερμηνεία, κατά την οποία θεωρούνται συλλήβδην ως νομίμως υφιστάμενα τα προϋφιστάμενα του εν λόγω β.δ. κτήρια ή τμήματα αυτών,

ανεξαρτήτως του είδους των αυθαιρεσιών τους, έστω και αν αυτές αφορούν, ενδεχομένως, περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές ή τυχόν άλλες περιπτώσεις αυθαίρετης δόμησης που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4178/2013, προσκρούει στο άρθρο 24 του Συντάγματος για το λόγο ότι νοθεύει τον ορθολογικό πολεοδομικό σχεδιασμό και επιδεινώνει τους όρους διαβίωσης των κατοίκων.

5. Επειδή, από την εκκαλουμένη και τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Κατόπιν της από 11.9.1990 αιτήσεως ιδιωτών εκδόθηκε η 1229/19.11.1990 άδεια οικοδομής του Τμήματος Πολεοδομίας Πατρών της Νομαρχίας Αχαΐας περί νομιμοποίησης κτηρίου προϋπάρχοντος του έτους 1955 για τρεις (3) υπέρ το ισόγειο ορόφους επί της οδού Α. Α. και για δύο (2) υπέρ το ισόγειο ορόφους επί της οδού Π. στην Πάτρα. Στο τοπογραφικό σκαρίφημα της ανωτέρω οικοδομικής άδειας αναφέρεται ότι τα ειδικώς διαγραμμισμένα τμήματα 2, 3 και 4 δεν νομιμοποιούνται καθ' όλο το ύψος του κτηρίου, το δε τμήμα 1 δεν νομιμοποιείται - ως στοά - στο ισόγειο του κτηρίου. Εν συνεχεία, η πρώτη εκκαλούσα, νόμιμος εκπρόσωπος της δεύτερης εκκαλούσας, επιδίωξε την αναθεώρηση της άδειας οικοδομής προκειμένου να γίνει αλλαγή χρήσης του κτηρίου σε εκπαιδευτήριο, στα προσκομισθέντα δε από την ίδια σχέδια κατόψεων των ορόφων της οικοδομής δεν διαγραμμίσθηκαν τα προαναφερόμενα τμήματα 2, 3 και 4 τα οποία δεν είχαν νομιμοποιηθεί το έτος 1990. Τα εν λόγω τμήματα, όπως προκύπτει από τα σχέδια κατόψεων των ορόφων, αφορούν, μεταξύ άλλων και σε τμήματα των αιθουσών διδασκαλίας της δεύτερης εκκαλούσας, η οποία ασκεί επιχείρηση εκπαιδευτηρίου στο εν λόγω ακίνητο. Το γεγονός αυτό, το οποίο δεν αμφισβητείται, ειδικότερα, από τις εκκαλούσες, προκύπτει και από την προσκομισθείσα από την πρώτη εκκαλούσα 19861/14.4.2016 αίτηση αρχιτέκτονα μηχανικού προς το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, στην οποία αναφέρεται ότι «από παράλειψη δεν διαγραμμίσθηκαν στα σχέδια των κατόψεων των ορόφων της οικοδομής, τα τμήματα εκείνα που εξαιρέθηκαν από την κατεδάφιση το έτος 1990 ...». Κατόπιν αυτών και επί τη βάση των υποβληθέντων από την πρώτη εκκαλούσα τροποποιητικών σχεδίων, εκδόθηκε η 9820/24.8.2000 αναθεώρηση της άδειας αυτής για αλλαγή χρήσης του κτηρίου σε εκπαιδευτήριο. Μετά την 7161/20.11.2014 αίτηση της τρίτης εφεσιβλήτου, που διατηρεί ανταγωνιστική επιχείρηση Ι.Ε.Κ. στην Πάτρα, με αίτημα τον έλεγχο της ανωτέρω οικοδομικής άδειας, εκδόθηκε η 3484/9.7.2015 πράξη του Τμήματος Αδειών και Ελέγχου Δόμησης της Διεύθυνσης Πολεοδομικού - Κυκλοφοριακού Σχεδιασμού και Ελέγχου Δόμησης του Δήμου Πατρέων, με την οποία ανακλήθηκε η ανωτέρω πράξη αναθεώρησης, με την αιτιολογία ότι «υπάρχει ασυμφωνία σχεδίων στην αλλαγή χρήσης από τα σχέδια της νομιμοποίησης και δεν έχουν εξαιρεθεί τα τμήματα που δεν νομιμοποιούνται στην υπ' αριθμ. 1229/1990 οικοδομική άδεια». Αίτηση ακύρωσης των δύο εκκαλουσών κατά της πράξης αυτής απορρίφθηκε με την εκκαλουμένη Α1/2017 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών. Μεταξύ άλλων, απορρίφθηκε και λόγος ακύρωσης που προέβαλαν οι εκκαλούσες, με το από 19.11.2015 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ότι το κτήριο πρέπει να θεωρηθεί ως νομίμως υφιστάμενο σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη της περ. δ'

της παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν.Ο.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014. Ο λόγος αυτός απορρίφθηκε με τη σκέψη ότι ακόμη και αν ήθελε γίνει δεκτό ότι είναι συνταγματικώς ανεκτή η διάταξη του άρθρου 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014, με την οποία χωρίς καμιά άλλη προϋπόθεση και χωρίς κανένα όρο θεωρούνται ως νομίμως υφιστάμενα τα προϋφιστάμενα του β.δ. της 9.8.1955 κτήρια, η εν λόγω διάταξη δεν αφορά στη χορήγηση οικοδομικής άδειας στα κτήρια αυτά, αλλά απλώς στη νομιμοποίηση αυτών και στην εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση.

6. Επειδή, προβάλλεται ότι εσφαλμένως απορρίφθηκε με την εκκαλουμένη ο λόγος ακύρωσης, κατά τον οποίο η προσβληθείσα πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση της διάταξης της περ. δ' του άρθρου 23 παρ. 1 του Ν.Ο.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014. Ως προς το ζήτημα αυτό, δηλαδή ότι το κτήριο έπρεπε να θεωρηθεί νομίμως υφιστάμενο σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, προβάλλουν οι εκκαλούσες τον ισχυρισμό ότι δεν υφίσταται νομολογία του Δικαστηρίου. Ο προβαλλόμενος λόγος πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού που τάσσει η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως ισχύει, δεδομένου ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί του ζητήματος αυτού. Περαιτέρω δε είναι και βάσιμος. Και τούτο διότι, το κτήριο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, προϋπήρχε του β.δ. της 9.8.1955 και, ως εκ τούτου, τα επίμαχα τμήματά του 2,3 και 4 θεωρούνται, σύμφωνα με την εφαρμοστέα διάταξη του άρθρου 23 παρ. 1 του Ν.Ο.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014, νομίμως υφιστάμενα, με αποτέλεσμα η αλλαγή χρήσης τους σε εκπαιδευτήριο, η οποία εγκρίθηκε με την ανακληθείσα πράξη, να είναι, κατ' αρχήν, επιτρεπτή. Κατά την ειδικότερη γνώμη του μειοψηφήσαντος, κατά τα ανωτέρω, μέλους, ο λόγος είναι βάσιμος διότι, κατά τα εκτιθέμενα ιδίως στο 125/7843/10.3.2015 έγγραφο του Τμήματος Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Εφαρμογών της Διεύθυνσης ΠΕ.ΧΩ.ΣΧ. Δυτικής Ελλάδος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος και Ιονίου καθώς και στο 5753/16.11.2015 έγγραφο του Τμήματος Αδειών και Ελέγχου Δόμησης του Δήμου Πατρέων, οι παραβάσεις που αφορούν τα ανωτέρω 2,3 και 4 τμήματα δύνανται να ρυθμιστούν με τις διατάξεις του ν. 4178/2013. Συνεπώς, λογίζονται, κατά την προεκτεθείσα έννοια, ως νομίμως υφιστάμενα. Κατόπιν τούτων, η έφεση πρέπει να γίνει δεκτή και να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη, παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων έφεσης.

7. Επειδή, μετά την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης, το Δικαστήριο, εκδικάζει, κατά το άρθρο 64 του π.δ. 18/1989, την από 20.1.2014 αίτηση ακύρωσης των εκκαλουσών - αιτουσών όπως συμπληρώνεται με το από 19.11.2015 δικόγραφο προσθέτων λόγων.

8. Επειδή, εφόσον, κατά τα προεκτεθέντα, τα επίδικα τμήματα 2,3 και 4 θεωρούνται ως νομίμως υφιστάμενα για το λόγο ότι ανήκουν σε προϋφιστάμενο του β.δ. της 9.8.1955 κτήριο, η προσβαλλόμενη 3484/9.7.2015 πράξη του Τμήματος Αδειών και

Ελέγχου Δόμησης της Διεύθυνσης Πολεοδομικού - Κυκλοφοριακού Σχεδιασμού και Ελέγχου Δόμησης του Δήμου Πατρέων, με την οποία ανακλήθηκε η 9820/24.8.2000 πράξη αναθεώρησης για την αλλαγή της χρήσης τους σε εκπαιδευτήριο, δεν αιτιολογείται νομίμως. Για το λόγο αυτό, ο οποίος προβάλλεται βασίμως με το από 19.11.2015 δικόγραφο προσθέτων λόγων, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να απορριφθεί η παρέμβαση που ασκήθηκε από τις τρίτη και τέταρτη εφεσίβλητες - παρεμβαίνουσες, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα αιτιολογημένη κρίση ως προς τη συνδρομή, στην επίδικη περίπτωση, των προϋποθέσεων του άρθρου 23 παρ. 1 του Ν.Ο.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014, παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακύρωσης. Κατά την ειδικότερη γνώμη του μειοψηφήσαντος μέλους, η προσβαλλόμενη ανακλητική πράξη δεν αιτιολογείται νομίμως και είναι ακυρωτέα διότι οι παραβάσεις που αφορούν τα τμήματα 2,3 και 4 δύνανται, κατά τα προαναφερθέντα, να υπαχθούν στις διατάξεις του ν. 4178/2013, με συνέπεια τα ανωτέρω τμήματα να θεωρούνται για το λόγο αυτό ως νομίμως υφιστάμενα κατά την έννοια της εφαρμοστέας διάταξης.

9. Επειδή, η δικαστική δαπάνη πρέπει, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να συμψηφιστεί μεταξύ των διαδίκων και των δύο βαθμών.